

[Edvard Sørensen.]

imidlertid stadig er brændende, har mit Parti ment at burde foreslaa visse Ændringer i denne Lovgivning, saaledes at den i højere Grad, end Tilfældet er nu, kan opfylde sit Formaal: at hjælpe en Del af de trængende, der er henvist til at søge Kommunehjælp, til at faa Arbejde, og gøre det paa en saadan Maade, at det er overkommeligt for Kommunerne.

Med Hensyn til Arbejdets Karakter, Godkendelse o. s. v. foreslaas det, at man bliver staaende ved de hidtidige Bestemmelser. Dog skal det Udvalg, der skal godkende Arbejdet, kun bestaa af 3 Medlemmer, nemlig Amtmanden, 1 af Købstadforeningen og 1 af Sogneraadforeningen valgt Repræsentant for Amtet. Hvad Arbejdslønnens Størrelse angaar, foreslaas det, at den ikke for en Uge maa være mindre end det, den paagældende Arbejder vilde kunne faa udbetalt i Kommunehjælp, d. v. s. Aldersrentens Grundtakst plus 100 Kr. for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar med et Tillæg af $33\frac{1}{3}$ pCt. Det sociale Udvalg maa paa Grundlag heraf og af de i Arbejdslovslovens § 17, Stk. 2, indeholdte Regler fastsætte, hvor mange ugentlige Timer den paagældende skal arbejde. Af den udbetalte Arbejds løn er kun den Del, der svarer til den Kommunehjælp, der vilde kunne være udbetalt vedkommende, refusionsberettiget. Hvad der er derudover, maa vedkommende Kommune selv betale som sin Part.

Endvidere skal jeg tillade mig at forelægge *Forslag til Lov om ændrede Regler for Statskassens Refusion til Kommunerne af visse Udgifter.*

Rundt om i vore Kommuner ser man med stigende Uvilje paa Ordningen af Mellemløbsforholdet mellem Staten og Kommunerne. Der er en Række Samfundsopgaver, som løses ved Samvirken mellem Stat og Kommune, navnlig er dette Tilfældet paa det sociale Omraade. Her er Forholdet oftest det, at Kommunerne foretager Undersøgelsen i den enkelte Sag og i Overensstemmelse med Loven bestemmer, hvad der skal ydes, samt udbetaler det. Men den Post, som Staten skal betale, kommer først længe efter, at Udbetalingen har fundet Sted.

Ved Udvidelse af de sociale Opgaver er der gennem de senere Aar paalaagt Kommunerne stærkt øgede Byrder, hvortil kommer, at der i de sidste 4—5 Aar er gennemført Bestemmelser, der har medført, at der midt i et Regnskabsaar paalægges Kommunerne nye store Udgifter med betydelig forskudsvis Udbetaling af Penge for

Staten. Jeg kan til Eksempel nævne, at der i Aar er gennemført to Love, der betyder ikke saa ganske lidt, nemlig Loven om Aldersrente for 60-aarige og Loven om Brændselshjælp; det er Ting, som man ikke kunde tage Hensyn til, da man i sin Tid vedtog Budgettet.

Dette sker samtidig med, at der i adskillige Kommuner er ret betydelige Likviditetsvanskeligheder, dels paa Grund af det allerede nævnte Forhold, dels ogsaa paa Grund af de daarlige Erhvervs vilkaar for store Dele af Eksporterhvervene.

Paa Baggrund af dette ønsker Partiet Venstre at stille Forslag om ændrede Regler for Statskassens Refusion til Kommunerne af disse Udgifter. Det er ikke Smaapenge, visse Forskud udgør. I 1936—37 stod Kommunerne i Forskud i Henhold til Forsorgs- og Folkeforsikringsloven med et Beløb paa 56,5 Mill. Kr.

De gældende Regler for Refusion gaar ud paa, at til Juni i det næstfølgende Regnskabsaar faar Kommunerne et saakaldt Forskud paa de udlagte Penge — i Henhold til Forsorgsloven $\frac{9}{10}$, for Aldersrenten $\frac{4}{5}$. For 1936—37 androg dette Forskud ca. 45 Mill. Kr. Den 31. December udbetales Restbeløbet. Foruden disse Udlæg har Købstad- og Amtskommunerne ogsaa betydelige forskudsvis Udlæg, men af disse er der allerede Mulighed for at faa kvartalsvis Forskud til Udbetaling af Udlæg til veneriske og epidemiske Sygdomme, dog skal der søges om det.

Vort Forslag gaar ud paa, at der gennemføres Regler for hurtigere Refusion af de vigtigste Poster, som Kommunerne under de gældende Regler staar i Forskud med, samt at den Købstad- og Amtskommunerne tilkommende Ret til kvartalsvis Forskud lovfæstes, saaledes at Ansøgning herom ikke skal være nødvendig.

Den Retningslinie, der er fulgt i Forslaget, er den for Refusion af Lærerløn allerede gældende. Forslaget gaar ud paa, at Kommunerne faar kvartalsvis Afregning af 90 pCt. af den Del af Udgifterne, der i Henhold til Forsorgs- og Folkeforsikringsloven, jfr. Lov om epidemiske Sygdomme, er Genstand for Statsrefusion, og at den endelige Afregning foretages snarest gørligt efter hvert Finansaars Udløb.

De Kommunerne for Finansaaret 1937 — 38 tilkommende Refusionsbeløb foreslaar vi skal refunderes efter de hidtil gældende Regler.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale disse to Lovforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.